

Mgr Jan Pyś

Tytuł rozprawy doktorskiej:

Wpływ kosztów fiskalnych i pozafiskalnych na wybór instrumentów przymusowej restrukturyzacji w świetle europejskich regulacji o uporządkowanej likwidacji banków.

Tematyka pracy dotyczy jednego z najistotniejszych problemów nauk o finansach w obszarze bankowości, jaką jest kwestia stabilności dużych banków i zapobiegania ryzyku systemowemu na rynku bankowym. Praca koncentruje się na płaszczyźnie makroekonomicznej – prowadzeniu przymusowej restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji przez odpowiednie instytucje regulacyjne, w sytuacji braku możliwości samodzielnego rozwiązania problemu przez bank.

Doświadczenia globalnego kryzysu finansowego 2008+, kiedy konieczność ratowania banków o znaczeniu systemowym, głównie przez dokapitalizowanie typu bail-out, doprowadziła w wielu krajach do poważnych problemów finansów publicznych, zaowocowały w UE nowym projektem stabilizacyjnym – Unią bankową. Jej jednym z trzech filarów jest tzw. Single Resolution Framework, czyli nowe przepisy i regulacje dotyczące przymusowej restrukturyzacji banków, przy ograniczeniu wykorzystania środków publicznych. Toteż celem pracy doktorskiej była szczegółowa analiza zarówno literatury przedmiotu, jak i wielu raportów źródłowych na temat procesu resolution, ale przede wszystkim analiza tzw. case-studies, dokładnie oceniających przebieg i skuteczność procesów przymusowej restrukturyzacji prowadzonych przez SRB w krajach Unii Monetarnej.

Skupienie się badań na tym obszarze wynikało z dużej harmonizacji działań prowadzonych przez Single Resolution Board. W ostatnim rozdziale, porównującym nowe podejście do restrukturyzacji banków z tradycyjnym, opartym na dokapitalizowaniu typu bail-out, zostało przeprowadzone badanie panelowe dla grupy banków, które otrzymały pomoc publiczną. Przeprowadzona analiza pokazała, że banki te w okresie 2006-2020 nie poprawiły ani rentowności, ani wskaźników stabilności (poza kapitałowymi wymogami regulacyjnymi), mimo otrzymania ogromnych środków pomocowych, co dodatkowo potwierdza, że nowe regulacje zapoczątkowane dyrektywą BRR w UE, mimo wielu problemów implementacyjnych, są skuteczne i potrzebne. W pracy została więc pozytywnie zweryfikowana hipoteza badawcza, że przymusowa restrukturyzacja banków systemowych ogranicza koszty fiskalne, a alternatywne tradycyjne podejście nie poprawia efektywności rynkowej banków. Pokazano

też jednak, że w sytuacji dużej różnorodności rozwiązań regulacyjnych i strukturalnych na rynku bankowym, wybór metod restrukturyzacji musi się cechować elastycznością.